

banernes nuværende Trækkraft maa i øvrigt ogsaa nu fornyes, allerede fordi den er udslidt, bl. a. paa Grund af den intense Trafik under Krigen.

Man har ligeledes forudsat en Række *Nyanskaffelser og Moderniseringer af Personvogne*, som, om end disse Foranstaltninger næppe vil give sig Udtryk i direkte driftsmæssige Besparelser, maa anses paakrævede, hvis Banerne skal have Mulighed for i det lange Løb at bevare sit rejsende Publikum. Den Modernisering, der gennem de senere Aar har fundet Sted af Statsbanernes Materiel, har utvivlsomt skærpet de rejsendes Krav til Privatbanerne, og disse Krav kan næppe sidde overhørigt, naar Privatbanernes Persontrafik skal kunne opretholdes paa økonomisk Basis.

Ogsaa *Sporforstærkningsarbejder og Modernisering af Værksteder og Remiser* er medtaget, ligesom man ved den foreløbige Gennemgang har medtaget Udgifterne ved Installation af *Trykluftribremseanordninger* paa den Del af Privatbanernes rullende Materiel, som efter Moderniseringens Gennemførelse fortsat skal forblive i Drift.

Det er Ministeriets Opfattelse, at der i Almindelighed bør ses bort fra under Moderniseringen at medtage *Byggearbejder ved Stationerne*, men man mener dog ikke, at det Moderniseringsudvalg, der foreslaas nedsat ved Forslaget, skulde være afskaaret fra i enkelte Tilfælde at medtage Arbejder af denne Art i sin Indstilling.

Derimod har man forudsat, at Loven ikke skulde omfatte *Nyanskaffelser og Modernisering af Automobilmateriel*.

Af den samlede Overslagssum paa 50 Mill. Kr. vil ca. 10 Mill. Kr. kunne udredes af Banerne selv ved Hjælp af en Del af deres Fonds. Resten maa da tilvejebringes af Staten og Kommunerne paa det i Lovforslaget opstillede Grundlag.

Lovforslaget fik ved 1. Behandling i Folketinget en velvillig Modtagelse fra samtlige Ordførere med Undtagelse af *Tholstrup* (D. R.), der betegnede det som „et godt gammeldags reaktionært Forslag til Opretholdelse af reaktionære Metoder, til Hindring af, at nye og bedre Metoder kommer frem, af at de nye Ideer vinder frem til Fordel for hele Samfundet, til Billiggørelse af hele Transporten og til Nærmelse af de to Pristal, som er saa skæbnesvangre for Danmarks Fremtid“. Debatten drejede sig bl. a. om, hvorvidt Staten ikke burde paatage sig en større Del af Udgifterne ved den tiltrængte Modernisering af Banerne, samt om Sættningen af det i § 4 omhandlede Udvalg. Desuden var man stærkt inde paa Nødvendigheden af en Koordinering af de forskellige Arter af Trafikmidler. *Chr. A. Christiansen* (D.K.) havde hellere set Privatbanerne nationaliseret end støttet. Han indsaa imidlertid, at dette under de foreliggende Forhold ikke lod sig